

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2006-03-09

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Magnusson, justitierådet Leif Thorsson och f.d. regeringsrådet Karl-Ingvar Rundqvist.

Ändring i lagen om elektronisk kommunikation

Enligt en lagrådsremiss den 23 februari 2006 (Näringsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättssakkunnige Anders Nauclér, biträdd av departementssekreteraren Anna Gillholm.

Förslaget föranleder följande yttrande av Lagrådet:

I 4 kap. 14 § lagen om elektronisk kommunikation sägs f.n. att en operatör får även i annat fall än enligt 8 § 5 förpliktas att mot marknadsmässig ersättning tillhandahålla samlokalisering eller andra möjligheter till gemensamt utnyttjande av egendom eller annat, om det krävs för att skydda miljö, folkhälsa eller allmän säkerhet eller för att uppnå mål för fysisk planering.

Remissförslaget innebär till en början att förutsättningarna för att tvinga fram en samlokalisering eller liknande möjlighet till gemensamt utnyttjande mjukas upp, när det är fråga om hänsynen till miljöskydd och fysisk planering. Det föreslås att beslut om samlokalisering e.d.

skall kunna meddelas redan om det är "av betydelse för miljö eller för att uppnå mål för fysisk planering".

Enligt Lagrådets mening bör orden "av betydelse för miljö" bytas ut mot en mindre intetsägande formulering. Det förefaller lämpligt att knyta an till den nuvarande bestämmelsen och ange att den tilltänkta åtgärden skall vara "av betydelse för att skydda miljön".

Remissförslaget innebär också att den nu diskuterade paragrafen skall fördes med ett nytt andra stycke där det föreskrivs att ett förpliktande enligt första stycket får innefatta en skyldighet för den förpliktade att genomföra vissa angivna åtgärder, bl.a. stagnering eller påbyggnad av en mast. Förpliktandet får dock, sägs det, inte innebära en skyldighet att byta ut en befintlig mast mot en ny.

I sammanhanget uppstår frågan om även den som har förpliktats att erbjuda samlokalisering e.d. enligt 4 kap. 8 § 5 kan åläggas att utföra åtgärder av de slag som anges i det nya andra stycket i 14 §. Formuleringen i 14 §:s inledning – "även i annat fall än enligt 8 § 5" – kan tyda på att så skulle vara fallet. Varken i 8 § 5 eller de följande lagrummen sägs emellertid något om att ett förpliktande enligt 8 § 5 skulle kunna innefatta sådana skyldigheter som anges i 14 § andra stycket. Det framgår inte heller av förarbetena till 8 § 5 (se prop. 2002/03:110 s. 378) att lagrummet skall tolkas så.

Sakligt sett förefaller det knappast motiverat att den som drabbas av ett beslut om samlokalisering e.d. enligt 14 § skall kunna åläggas en skyldighet att vidta längre gående åtgärder än den som träffas av ett beslut enligt 8 § 5. Skäl talar således för att man låter de nya be-

stämmelserna i 14 § bli tillämpliga även i de fall som avses i 8 § 5.
Frågan bör enligt Lagrådets mening övervägas.